

פְּתִיחַת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא

את כּוֹלֵם וּכְאֲשֶׁר אַתָּה מְסִיר אֶת הַשְּׁפָעֶתְךָ מֵהֶם, יִשְׁאֲרוּ כָּל הַשְּׂמוֹת כְּגֹפֶה בְּלִי נִשְׁמָה. אַתָּה הוּא חֶכֶם וְלֹא עַל יְדֵי הַחֲכֵמָה הַיְדוּעָה בְּסִפְרוֹת, אַתָּה הוּא מְבִין וְלֹא עַל יְדֵי הַבִּינָה הַיְדוּעָה בְּסִפְרוֹת. אִין לְךָ מְקוֹם קְבוּעַ וַיְדוּעַ, אֲלֵא הַנְּחַנְתָּךְ לְהוֹדִיעֵנו תְּקַפְּךָ וְחֻזְקְךָ לְבְנֵי אָדָם. וּלְהִרְאוֹת לָהֶם אִיךְ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמִים, שֶׁהֵם צְדָק וּמִשְׁפָּט כְּפִי מַעֲשֵׂי בְנֵי אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מִשְׁפָּט הוּא הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי. צְדָק הִיא הַמְּלָכוּת הַקְּדוּשָׁה. מֵאֲזוּנֵי צְדָק, שְׁנֵי עֲמוּדֵי הָאֱמֶת. הִין צְדָק, הִיא אוֹת בְּרִית. הַכֹּל לְהִרְאוֹת אִיךְ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם אֲבָל לֹא שֵׁישׁ לְךָ צְדָק הַיְדוּעַ שֶׁהוּא דִין וְלֹא מִשְׁפָּט הַיְדוּעַ שֶׁהוּא רַחֲמִים, וְלֹא מִכָּל אֵלוֹ הַמְּדוּת כִּלְלֵל.

קוּם רַבִּי שְׂמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּ סוּדוֹת עֲלוּיֹנִים עַל יַדְךָ שְׁהָרִי רְשׁוֹת נִתְּנָה לְךָ לְגַלוֹת רְזִים נִסְתָּרִים עַל יְדִיד, מַה שְּׁלֹא נִתְּן רְשׁוֹת לְגַלוֹת לְשׁוּם בֶּן אָדָם עַד עֵתָה.

קָם רַבִּי שְׂמַעוֹן פִּתַּח וְאָמַר: לְךָ ה' הַנְּהַגוֹת הַגְּדוּלָה, חֶסֶד וְהַגְּבוּרָה, וְהַתְּפָאֶרֶת, וְהַנְּצַחַת, וְהַהוֹד: כִּי כָל - יְסוֹד, בְּשָׂמִים וּבְאֶרֶץ. לְךָ ה' הַמְּמַלְכָה - מְלָכוּת. וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ. עֲלוּיֹנִים שְׂמַעוּ, אֵלֹהֵי חֲבֵרוֹן, וְהַרְוּעָה הַנְּאֻמָּן, הַתְּעוֹרְרוּ מִשְׁנַתְּכֶם. "הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֵפְרָיִם, הֵם אֵלֹהֵי אוֹתָם הַצְּדִיקִים, שֶׁהֵם מַחֲלֵק הַשְּׂכִינָה שְׁנַאֲמַר בָּהּ, "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר", וְאִינֶם קְרוּיִים מֵתִים אֲלֵא יִשְׁנִים, וּבִשְׂבִיל זֶה נֶאֱמַר בָּהֶם, "הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ" וְגו', מִשֶּׁהַ הַרְוּעָה הַנְּאֻמָּן, אַתָּה וְהַאֲבוֹת. הַתְּעוֹרְרוּ לְשִׁמְחָה וְלַעֲוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא יִשְׁנָה בְּגַלוֹת, שְׂעַד עֵתָה, הַצְּדִיקִים כָּלֵם רְדוּמִים, וְשִׁנָּה בְּעֵינֵיהֶם. מִיֵּד נִתְּנָה הַשְּׂכִינָה שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת, לְנֶגֶד הַרְוּעָה הַנְּאֻמָּן, וְאוֹמְרָת לֹא: קוּם הַרְוּעָה הַנְּאֻמָּן. שְׁהָרִי עֲלִיד נֶאֱמַר "קוֹל דֹּוֹדֵי דוֹפֵק", אֲצִלִּי בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שְׁלוֹ, וְיֹאמַר בָּהֶם בְּכַחֵם, פִּתְחֵי לִי אַחוֹתֵי רַעִיתִי יוֹנְתִי תַפְתִּי". שְׁהָרִי כְּתוּב: "תָּם עֹנְדֵי בַת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתְךָ" שְׁהָרִי רֹאשֵׁי מְלֹא טָל וּמְדוּעַ מְלֹא טָל? אֲלֵא אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אַתָּה הַשְּׂכִינָה הַשְּׂבֵת, שְׂמִיּוֹם שְׁנַחֲרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁעֲלִיתִי לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעְלָה, וְעֲלִיתִי לְיִשׁוּבֵי - יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעְלָה? אִין זֶה כְּךָ, שְׂבָאֲמַת לֹא עֲלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שֶׁאַתָּה בְּגַלוֹת! הָרִי לְךָ סִימָן, "שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טָל" וְהִיא הִיא הַשְּׂכִינָה בְּגַלוֹת, הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁלָּהּ וְהַחַיִּים שֶׁלָּהּ הוּא בְּסוּד טָל, וְזֶה הוּא סוּד אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת וָא"ו אוֹת ה"א הִיא הַשְּׂכִינָה שְׂאִינָה בְּחֻשְׁבוֹן ט"ל, אֲלֵא אוֹת יוֹד אוֹת הָא אוֹת וָא"ו עֲלִים הָאוֹתִיּוֹת לְחֻשְׁבוֹן ט"ל, שֶׁהֵשֵׁם הַזֶּה מְמַלֵּא אֶת הַשְּׂכִינָה מִמַּעַן הַנּוֹבֵעַ שֶׁל כָּל הַמְּקוֹרוֹת הָעֲלוּיֹנִים, מִיֵּד קָם הַרְוּעָה הַנְּאֻמָּן וְהַאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים עִמּוֹ. עַד כָּאֵן סוּד הַיְחוּד.

פִּתַּח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וְאָמַר. רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שֶׁאַתָּה הוּא אֶחָד לְבַד, וְלֹא בְּחֻשְׁבוֹן הַמְּסַפְּרִים. אַתָּה הוּא עֲלוּיֹן מַעַל כָּל הָעֲלוּיֹנִים, נְעֵלָם מַעַל כָּל נְעֵלָמִים. וְאִין מַחֲשָׁבָה אוֹ תְּפִיסָה כְּךָ לְהַשִּׁיגְךָ כִּלְלֵל. אַתָּה הוּא שֶׁהוֹצֵאת וְגַלִּית עֵשֶׂר תְּקוּנִים, וְקוֹרְאִים לָהֶם עֵשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג בָּהֶם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינֶם נְגִלִים וְעוֹלָמוֹת הַנְּגִלִים. וּבָהֶם אַתָּה מִתְּפַסֵּה מְבִנֵי אָדָם, וְאַתָּה הוּא שְׂקוּשֶׁר אוֹתָם וּמִיַּחַד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שֶׁאַתָּה מְבַפְּנִים, כָּל מִי שְׂמַכְדִּיל וּמְפָרִיד אֶחָד מִחֲבֵרוֹ, מֵאֵלֹהֵי עֵשֶׂר סְפִירוֹת, נַחֲשֵׁב לוֹ כְּאֵלֹהֵי הוּא מְפָרִיד כְּךָ. וְאֵלֹהֵי עֵשֶׂר סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים בְּסִדְרָם, אֶחָד אַרְוֹךְ, וְאֶחָד קָצֵר, וְאֶחָד בִּינּוּנִי. וְאַתָּה הוּא שְׂמַנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׂמַנְהִיג לְךָ, לֹא מְלַמְעֵלָה וְלֹא מְלַמְטָה וְלֹא מְכַל צַד שֶׁהוּא. לְבוֹשִׁים תְּקַנְתָּ לָהֶם, שְׂמַהֵם פּוֹרְחִים נִשְׂמוֹת לְבְנֵי אָדָם, וְכַמָּה גּוֹפִים תְּקַנְתָּ לָהֶם, שְׂנַקְרָאוּ גּוֹפִים כָּלְפִי הַלְּבוּשִׁים שְׂמַכְסִים עֲלֵיהֶם, וְנַקְרָאִים בְּתַקּוּן הַזֶּה. הַחֶסֶד זְרוּעַ יְמִין. גְּבוּרָה זְרוּעַ שְׂמָאל. תְּפָאֶרֶת כְּנֶגֶד הַגּוֹף. נְצַחַת וְהוֹד כְּנֶגֶד שְׁנֵי רַגְלִים. יְסוֹד - שְׁלִימוֹת הַגּוֹף, וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מְלָכוּת נַקְרָאת פֶּה, תוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֲכֵמָה הִיא הַמַּחַת, הִיא הַמַּחֲשָׁבָה שְׂבַפְּנִים. מִדַּת הַבִּינָה הִיא הַלֵּב, וּבָהּ הַלֵּב מְבִין, וְעַל אֵלֹהֵי שְׁנֵיהֶם [הַחֲכֵמָה וְהַבִּינָה] נֶאֱמַר, הַנְּסַתְרוֹת לְה' אֱלֹקֵינוּ. כְּתוּב עֲלוּיֹן, הוּא כְּתוּב מְלָכוּת, וְעֲלוּיֹן נֶאֱמַר מְגִיד מְרֹאשִׁית אַחֲרִית, וְהוּא הָרֹאשׁ שְׂמַנְיָחִים עֲלוּיֹן תְּפִלִּין, וּבְנִשְׂמָה הַפְּנִימִית מֵאִיר שֵׁם אוֹת יוֹד וְאוֹת הָא וְאוֹת הָא וְאוֹת הָא, שֶׁהוּא דְרָךְ אֲצִילוֹת, וְהוּא מְשַׁקָּה אֶת הָאֵילָן בְּזוּרְעוֹתָיו וְעַנְפוֹ, כְּפִים שְׂמַשְׁקִים אֶת הָאֵילָן, וּמִתְרַבֶּה וּמִתְגַּדֵּל בְּאוֹתָהּ הַהִשְׁקָאָה.

רַבּוֹן הָעוֹלָם, אַתָּה הוּא עֲלוּיֹן עַל כָּל הָעֲלוּיֹנִים, וְסַפְּת כָּל הַסְּבוֹת, וְאַתָּה מְשַׁקָּה אֶת הַסְּפִירוֹת שְׂנַקְרָאִים אֵילָן, בְּנִבְיַעַת הַמַּעַן, וְאוֹתוֹ אוֹר הַמַּעַן הוּא כְּנִשְׂמָה לְגוֹף, שֶׁהוּא חַיִּים לְגוֹף. וּבְכָךְ אִין דְּמִוּוֹן, וְאִין דְּמוֹת מְכַל הַסְּפִירוֹת וְהַנְּבִיאִים הַפְּנִימִיִּים וְהַחִיצוֹנִיִּים. וּבְרֹאֶת שְׂמִים וְאֶרֶץ. וְהוֹצֵאתָ מֵהֶם שְׂמִשׁ, וְיִרְחָ, וְכּוֹכְבִים וּמְזוֹלוֹת. וּבְאֶרֶץ בְּרֹאֶת אֵילָנוֹת וְדִשְׂאִים, וְגַן עֵדֵן, וְעֵשְׂבִים, וְחַיּוֹת וְעוֹפוֹת וְדוּגִים וּבְהֵמוֹת וּבְנֵי אָדָם. לְהַפִּיר וְלְהוֹדִיעַ בָּהֶם עֲלוּיֹנִים, וְאִיךְ יִתְנַהֵגוּ בָּהֶם עֲלוּיֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאִיךְ נִפְרִים וְנוֹדְעִים עֲלוּיֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאִין מִי שִׁיֹּדֵעַ וּמִשִּׁיג בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא כִּלְלֵל. וּבְלַעֲדֵי אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, אִין יְחוּד בְּעֲלוּיֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאַתָּה נִפְר וְנוֹדֵעַ אֲדוּן עַל כָּלֵם, וְלְכָל סְפִירָה לְכָל אֶחָד יֵשׁ שֵׁם יְדוּעַ, וּבְשְׂמוֹת הַסְּפִירוֹת נַקְרָאִים הַמְּלָאכִים. וְאַתָּה אִין לְךָ שֵׁם יְדוּעַ, שֶׁאַתָּה הוּא מְמַלֵּא וּמְחִיָּה אֶת כָּל הַסְּפִירוֹת הַנַּקְרָאִים בְּשְׂמוֹת. וְאַתָּה הוּא הַמְּשָׁלִים וּמְמַלֵּא

תקון שמונה יארבעים

אָמרו בעלי המשנה אין לוקין בשבת, שאילו המלאכות הם נחשבות לישראל כנגד מלקיות.

יציאות השבת שתיים, הם עקירה והנחה, שעושה אותם כבת אחת. מי שעוקר חפץ ממקומו ומניח אותו מחוץ למקומו ומרשותו, פאלו עקר את אילן החיים, שהוא אות ברית, והניח אותו ברשות נכריה,

מי שעושה את זה, גורם לעקור נשמתו מרשות שלה ומניחה ברשות אחרת, שהיא מרה ומחול, וזה גרם לישראל שנעקרו מארץ ישראל ונלו לארץ נכריה, שהיא רשות הרבים, וכך הוא מי שמועל באות ברית קדש שלו ומעביר פח לרשות נכריה.

שבתא"י הוא מחול, חמ"ה, - אשה רעה ומרה, שבתא"י עליו נאמר: והבור רק אין בו מים, מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, והוא רעב וצמאון וקינה והספד וחשכה וערפל - אפילה, והיא גלות לישראל, וצרכים ישראל לעשות לה שנוי בכל, והרי פרשוה, והוא דבור של חל שהוא אסור בשבת, וכאשר לא מוצאת מקום לשרות שם, היא בורחת, כמו השפחה של אברהם שנאמר בה: מפני שרי גברתי אנכי ברכת.

על הטחול נאמר: של נעליך מעל רגליך, נעל מטנף של טפה סרוחה, פי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא, זה שבת, ועליו אומרת השכינה פשמתי את בתנתי איככה אלבשנה, רחצתי את רגלי איככה אמנפם, ומפני זה צריך בן אדם בשבת לשנות בלבושים, בגד ובמאכלים, וצריך להיות מוסף מחל על הקדש, וכל המוסף, מוסיפים לו נפש יתרה בשבת, וכל הגורע מפסידים לו אותה נפש יתרה חס ושלום וכל המוסף, מוסיפים לו נפש יתרה בשבת.

בראשית, שם תר"י, שם שב"ת, כגון זה, בראשית - בר"א שת"י, והן שתי שבתות, עליהם נאמר: (שמות לא טז) ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת וגומר.

שתי פעמים הזכיר כאן שבת, כנגד השכינה העליונה והתחתונה. לדרתם, מהו לדרתם? אלא זכאי הוא מי שעושה להם דירה בשבת בשתי בתי הלב, ומתפנה משם יצר הרע שהוא חלול שבת.

ברית עולם, זה צדיק, ששורים שניהם עליו, אחד למלא אותו, ואחד להתמלא ממנו. בני ישראל הם כנגד שתי כליות - פנימיות נצח והוד, בנים לישראל סבא - עמוד האמצעי - תפארת, שלש פעמים שביעי שביעי שביעי אלו שלשת האבות, ענג שבת ונ"ה יוצא מעד"ן להשקות את הג"ן.

ונתה, יש נהר ויש נהר, יש נהר הנקרא נהר פלגיו, ויש נהר הנקרא נחל קדומים, עדן עליון עליו נאמר עין לא ראתה אלהים וזולתה, זה הנהר הוא ו', היוצא מהעדן העליון שהוא אות א', ועובר בין אבא - חכמה ואמא - בינה והולך חמש מאות שנה, ומגיע עד צדיק - יסוד שהוא שביעי, ומשם משקה לגינה - מלכות, שהיא השכינה התחתונה. זכות הוא למי ששמר דירה לשבת, שהוא הלב, שלא יתקרב לשם עצב הטחול וכעס המרה שהיא איש הגיהנם, שעליה נאמר: לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, וכך הוא ודאי, שכל מי שפועם פאלו מדליק אש של הגיהנם.

ארבעים מלאכות חסר אחת, הן כנגד ארבעים מלקיות חסר אחת בשבת, והם עשרה שלקה אדם, ועשרה לחיה, ועשרה לנחש, ותשעה לאדמה, ובגלל זה

לימדו בכל יום מחוברת זו שבידכם, וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בדקה בלבד
לע"נ האדמו"ר הקדוש ציס"ע רבי שלום איפרגאן זצוק"ל
לע"נ הרבנית אשת חבר טורא אסתר בת פרחא ע"ה

תרמו אל מפעל הזוהר העולמי ותהיו שותפים לחלוקת דפי זוהר יומי ספרים ועלונים בחינם, ובכך אתם נוטלים חלק עצום בקירוב הגאולה ושכר אינסופי ונצחי בעולם הבא, ולכשיגיע המשיח, יצביע על כל שותף ויאמר "בזכותך הגעתי" טל: 052-765-1911